

Landbruget og Marshall-Planen.

(European Recovery Program, ERP).

Af Kontorchef A. F. Knudsen,
Landbrugsraadet.

Ved Afslutningen af den anden Verdenskrig i 1945 haabede man, at den europæiske Genopbygning vilde skride rask frem. De økonomiske Ekspertes havde imidlertid ikke fuldt ud forudset Omfanget af Nedbrydningen af Europas økonomiske Struktur og den skete Ødelæggelse af Produktionskapitalen. Resultatet var, at den gennem UNRRA og andre Organisationer ydede Hjælp ikke i fyldestgørende Omfang kunde gennemføre Afstivningen af Europas Økonomi, saaledes at denne kunde oparbejdes uden ekstraordinær Hjælp udefra.

Indledningen til Marshall-Planen.

De forenede Staters Udenrigsminister, *Marshall*, udtalte i sin verdensberømte Tale paa Harvard Universitetet den 5. Juni 1947 følgende: „Genopbygningen af Europas økonomiske Struktur vil, efter alt hvad der nu foreligger oplyst, kræve betydelig længere Tid og større Anstrengelser end forudset . . . Europas Behov i de næste 3—4 Aar for oversøiske Levnedsmidler og andre vigtige Produkter — hovedsagelig fra Amerika — er saa meget større end dets nuværende Evne til at betale, at denne Verdensdel maa have en betydelig yderligere økonomisk Hjælp, da den ellers maa imødesee økonomisk, social og politisk Tilbagegang af meget alvorlig Karakter . . . Før De forenede Staters Regering kan gaa videre i sine Anstrengelser med at raade Bod paa Situationen og hjælpe den europæiske Verden frem paa Vejen til Genopbygning og økonomisk Helbredelse, maa der være en eller anden Overenskomst mellem de europæiske Lande med Hensyn til deres Behov under den nuværende Situation og den Del heraf, som Landene selv vil kunne fremstille, for at der kan skabes Garanti for Virkningen

af de Hjælpeforanstaltninger, som U. S. A.'s Regering kan gennemføre. Det vilde hverken være tilstrækkeligt eller virkningsfuldt, saafremt U. S. A.'s Regering ensidigt opsatte et Program, der havde til Formaal at faa Europa økonomisk paa Fode. Dette paahviler de europæiske Folk selv. Initiativet, mener jeg, maa komme fra Europa. Vort Lands Rolle skulde bestaa i at yde venskabelig Bistand til Udformningen af et europæisk Program og senere Støtte til et saadant Program i den Udstrækning, det maa anses for praktisk gennemførligt for os. Programmet skulde være fælles, tilsluttet af, om ikke alle, saa dog et meget betydeligt Antal europæiske Nationer."

Dette var „Marshall-Planen“, en af U. S. A.'s Udenrigsminister fremført Idé, og ikke en Plan færdig til Gennemførelse.

Pariserkonferencen Sommeren 1947.

Ved en Konference mellem Storbritanniens, Sovjetunionens og Frankrigs Udenrigsministre, der begyndte den 27. Juni 1947, blev den nødvendige Aktion fra de europæiske Lande diskuteret, men efter en Række Forhandlinger viste Konferencen sig at være formaalsløs, idet Enighed ikke kunde opnaas, og den blev afbrudt den 3. Juli. Samme Dag udsendtes Indbydelser fra Frankrig og Storbritannien til Forhandling om yderligere Initiativ fra europæisk Side til alle andre europæiske Lande med Undtagelse af Spanien. Fjorten af disse Lande accepterede Indbydelsen, og Konferencen vedrørende den europæiske økonomiske Co-operation (CEEC) aabnede i Paris den 12. Juli 1947 med Deltagere fra følgende Lande: Belgien, Danmark, Frankrig, Grækenland, Irland, Island, Italien, Luxembourg, Holland, Norge, Portugal, Storbritannien, Schweiz, Sverige, Tyrkiet og Østrig.

Ved Begyndelsen af Forhandlingerne nedsattes en økonomisk Co-operations-Komité samt tekniske Komiteer vedrørende

- 1) Levnedsmidler og Landbrug,
- 2) Brændselsstoffer og Kraftkilder,
- 3) Jern og Staal,
- 4) Transport.

Senere nedsattes Komiteer til Behandling af Spørgsmaal vedrørende

- 5) Tømmer og Trævarer,
- 6) Arbejdskraft,

ligesom der nedsattes en Komité vedrørende Landenes Nationalbudget (Balance of payment) samt en Komité af finansielle og økonomiske Ekspertes til at undersøge Mulighederne for Afskaffelse af Hindringerne i den intereuropæiske Handel.

Spørgeskemaer blev udsendt til Regeringerne i de deltagende Lande og til Militæradministrationerne i Vesttyskland, og paa Basis af Svarene blev der opstillet et 4-Aars Produktionsprogram.

Som Grundlag ved Udarbejdelsen af Svarene anmodedes hver enkelt Regering om at gaa ud fra:

- a) at den nødvendige fremmede Valuta til Betaling af vigtige Varer vilde være tilgængelig,
- b) at Anmodning om ønskede Tilførsler vil blive fremsat under Hensyn til at bringe Betalingsbalancen med Udlandet i omtrentlig Ligevægt ved Udgangen af Perioden, uden at Landet derefter skulde være afhængigt af særlig udenlandsk økonomisk Hjælp,
- c) at Levestandarden ikke maatte blive højere end den, hvert enkelt Land senere venter at kunne opretholde uden Hjælp udeira,
- d) at Produktion og Forbrug opretholdes paa et Niveau, der er i Overensstemmelse med fuld og konstant Beskæftigelse.

I Rapporten om Landenes Nationalbudget blev der fremsat følgende andre Forudsætninger for Planens heldige Gennemførelse:

- 1) at de deltagende Landes Produktion skulde stige stærkt, at Importen til denne Produktion vil være til Raadighed, og at Landene vil opretholde fuld Beskæftigelse og gøre Brug af alle Produktionsmidler,
- 2) at en stadig større Del af de nødvendige Tilførsler kan faas fra Østeuropa og fra Sydøstasien,

- 3) at de for Eksport producerede Varer kan sælges til Amerika og til den øvrige Verden,
- 4) at de ikke deltagende Lande saa vidt muligt vil være i Stand til at betale for disse Varer i Dollars,
- 5) at der vil ske en fortsat Reduktion i Importpriserne i Forhold til Eksportpriserne.

Værdien af disse forskellige Forudsætninger har været underkastet nogen Tvivl. Politiske og økonomiske Ændringer i Øst-europa (som f. Eks. Jordreformerne) kan tænkes at medføre en Ændring i Eksportens Art fra dette Omraade. Paa den anden Side vil ogsaa en planlagt Opretholdelse af De forenede Staters store Kornproduktion indebære en betydelig Risiko for Planen, idet et Aars alvorlig Tørke i Midtstaterne kan bringe hele Eksportoverskuddet i Farezonen.

Den økonomiske Co-operations Komité's Beretning.

Komiteens Generalrapport, der med Beretningerne fra Underudvalgene var meget omfattende, blev udarbejdet paa eksemplarisk kort Tid. Den afleveredes til Præsident *Truman* den 22. September samme Aar og baserer Genopbygningen paa 4 Hovedpunkter:

- 1) Udvidelse af Produktionseffektiviteten i alle de deltagende Lande, særlig med Hensyn til Landbruget, Brændsel og Udnyttelsen af Kraftkilder, Transporten og Moderniseringen af Maskiner og Redskaber.
- 2) Frembringelse og Opretholdelse af intern økonomisk Stabilitet i de enkelte Lande som en nødvendig Betingelse for at sikre fuld Udnyttelse af Europas egne produktionsmæssige og økonomiske Hjælpekilder.
- 3) Udviklingen af et økonomisk Samarbejde mellem de deltagende Lande.
- 4) En endelig Løsning af Spørgsmaalet om de deltagende Landes Underskud i Samhandelen med det amerikanske Kontinent, i første Række ved en forøget Eksport.

Landbrugets Produkter betegnes i Rapporten som værende af størst Betydning, og Paragraf 38 fastslaar:

Fremstillingen af Levnedsmidler er den vigtigste Produktion, og Landbrug er den mest betydningsfulde enkelte Form for økonomisk Virksomhed i de deltagende Lande og i Vesttyskland. Paa dette Omraade maa de samlede menneskelige Anstrengelser sættes ind i højere Grad end paa noget andet. Befolkningen i det Omraade, Landene omfatter, vil i 1951 være ca. 11 pCt. større end før Krigen, og Genoprettelse af Førkrigsproduktion i Landbruget er derfor den første store Opgave i et Langtidsprogram. Førkrigsproduktion af Korn og andre Afgrøder kan naas og paa enkelte Omraader overskrides i 1951. Derimod vil Genopbygningen af Husdyrbestanden tage længere Tid og være afhængig af Tilførslerne af Foderstoffer, og selv om Behovet heraf dækkes, vil Kødproduktionen i 1951 kun kunne blive ca. 90 pCt. af Førkrigsproduktionen.

Grundlaget for *Landbrugets Produktionsfremgang* er, at tre Krav imødekommes. Det første er *Genskabelse af Jordens Frugtbarhed*, der er blevet forringet under Krigen. Behovet for Kvælstofgødning er langt større end før Krigen, fordi Staldgødningens Værdi grundet paa manglende importerede proteinholdige Fodermidler er blevet ringere. Produktionen af Kunstgødning er dog allerede højere end før Krigen, og der regnes med en Fordobling af Produktionen i 1950—51. Indtil dette Tidspunkt maa der regnes med en efterhaanden nedadgaaende Import af Kvælstofgødning fra Amerika.

Det andet Krav er en *øget Mekanisering* for at opnaa en højere Produktion pr. menneskelig Arbejdsenhed. Produktionen af Landbrugsmaskiner og i Forbindelse hermed særlig af Traktorer er under stærk Udvikling i de deltagende Lande, og en stadig større Del af Behovet vil derfor kunne imødekommes med Undtagelse af specielle Typer af Traktorer og Redskaber, der foreløbig maa komme fra U. S. A.

En rigelig Forsyning med *importerede Foderstoffer* er det tredie vigtige Krav. Befolkningstætheden i de deltagende Lande og i Vesttyskland er saa stor, at en samtidig Dyrkning baade af Afgrøder til direkte Konsum og af tilstrækkelige Foderstof-

fer for Produktion af de for Opretholdelsen af Sundheden nødvendige Husdyrprodukter ikke er mulig. Betydelige Mængder Proteinfoder som Oliekager o. l. er nødvendig til Supplering af det hjemmeavlede Vinterfoder til Malkekvæg, saavel som Foderkorn til Svin og Fjerkræ.

Maalsætningen. Det foreløbige Maal er Gennemførelsen i de europæiske Lande af en Produktion af Brødkorn, Foderkorn, Fedtstoffer og Mælk i 1950—51 paa Højde med før Krigen. Med en planlagt Sukkerproduktion 15 pCt. højere og en Kødproduktion, der er 10 pCt. lavere, vil Ernæringsniveauet stadig være lavere end før Krigen paa Grund af Befolkningsforøgelsen paa 11 pCt. Selv om der kan regnes med en Forøgelse af det enkelte Menneskes Forbrug af Kartofler paa 3 pCt. i Forhold til 1934—38, ventes følgende Nedgang: for Brødkorn 7 pCt., Sukker 11 pCt., Fedtstoffer 12 pCt. og Kød 20 pCt.

Der er ligeledes planlagt en Forøgelse af Produktionen af Landbrugsmaskiner og Kunstgødning. Produktionen af Traktorer skal forøges fra 182 000 Stkr. i 1947—48 til 380 000 Stkr. i 1950—51, andre Landbrugsmaskiner fra 922 000 Tons til 1 500 000 Tons og Kunstgødningsproduktionen fra 3,2 Mill. Tons til 6,2 Mill. Tons.

I Tiden indtil dette Produktionsniveau er naaet, vil det være nødvendigt for de deltagende Lande at gennemføre en betydelig Import af Levnedsmidler, Landbrugsmaskiner og Gødning.

Disse Planer er naturligvis nøje forbundet med en tilsvarende Udvikling i Jern- og Staalindustrien og Transportvæsenet, saavel som i Fremstillingen af Kul, Elektricitet og Brændselolier. Det vil imidlertid ikke her være muligt at behandle alle Sider af Genopbygningsprogrammet, hvorfor kun Forhold vedrørende Landbruget er medtaget.

Revision af Planerne.

CEEC's Pariserprogram var Indledningen til Udarbejdelsen af et endeligt Program i Samarbejde med U. S. A.'s Department of State. Først efter Afslutningen af Arbejdet med Pariserprogrammet indtraadte Virkningerne af den strenge Vinter 1946—47 og den ødelæggende Tørke i Sommeren 1947 i fuldt

Omfang. Sammen med den vanskeligere Valutasituation i de fleste europæiske Lande maatte dette medføre en Ændring i Landbrugets Produktionsplaner i mange af de seksten Lande. Det oprindelige Program, og herunder særlig Genopbygningen af Husdyrproduktionen, kunde under disse Forhold ikke gennemføres saa hurtigt som haabet.

Under Forudsætning af, at Høsten 1948 vil blive gunstig i de deltagende Lande, og helst ogsaa i de oversøiske Lande, er der Udsigt til, at de seksten Lande vil kunne naa deres oprindelige Produktionsmaal i Løbet af Høstaaret 1951—52.

Det amerikanske Udenrigsministeriums Eksekutivkomité anfører i en Beretning herom:

„Saafremt Produktionen i Industrien og Minerne skal forøges, maa Tilførslerne af Fødemidler forøges til noget over Leveminimumet. Og da Importen af Fødevarer til Vesteuropa bruges til at forøge Bybefolkningens Rationer, vil enhver Stigning i Importen af Fødevarer direkte medføre en øget Industriproduktion. Saafremt en saadan øget Tilførsel af Levnedsmidler ikke kan finde Sted, vil de øvrige Foranstaltninger til økonomisk Genrejsning være gennemført forgæves.“

Dette er rigtigt, og man maa haabe, at de amerikanske Myndigheder i Europa ogsaa vil efterleve det med Hensyn til den af Danmark ønskede Afsætning af forskellige Levnedsmidler til Bizonen, der hidtil har stødt paa meget store Vanskeligheder.

Eksekutivkomitéen anser det iøvrigt for nødvendigt, at andre brødkornsproducerende Lande ogsaa øger Eksporten for at modvirke de seksten Marshall-Landes unormale Afhængighed af Importen fra U. S. A. Eksport af Brødkorn fra ikke-deltagende Lande udover U. S. A. skulde udgøre 61 pCt. af de deltagende Landes samlede Import i 1948—49 og øges til 70 pCt. i 1951—52 i Henhold til det amerikanske Skøn. Omfanget af Eksporten af Brødkorn fra andre amerikanske Lande og fra Østeuropa vil derfor blive af afgørende Betydning for ethvert Program. I de sidste Par Aar af Programmet ventes 12 pCt. af Brødkornsimporten til de 16 Lande saaledes at komme fra Østeuropa.

Med Hensyn til Forsyningen af Landbrugsmaskiner rejses der

Tvivl om Mulighederne for Forsyningen i det Omfang, CEEC.'s Program fastsætter. Behovet for Udskiftning af gamle Maskiner og Udvidelse af Maskinparken anerkendes fuldtud, men det anses for tvivlsomt, at de mindre europæiske Farme fuldtud kan nyttiggøre store Traktorer og Høstanlæg som Mejetærskere m. v. Paa Grund heraf og paa Grund af den store Efterspørgsel i U. S. A. for Maskiner, der nødvendigvis maa efterkommes i nogen Grad for at opretholde Eksportproduktionen af Fødemidler, har Eksekutivkomitéen foreløbig reduceret Importen til de deltagende Lande i Planens $4\frac{1}{4}$ Aar fra de oprindelige Ønsker paa 1 200 Mill. Dollars til 637 Mill. Dollars for Landbrugsmaskiner.

Værdien af en Række vigtige Importvarer til de deltagende Lande fra U. S. A. og andre Lande paa den vestlige Halvkugle anslaaes herefter til følgende Beløb paa Grundlag af Priserne 1. Juli 1947 (i Mill. Dollars à 4,81 Kr.):

	April-Juni 1948		1948-49		April 1948-Juni 1952	
	U. S. A.	Andre Lande	U. S. A.	Andre Lande	U. S. A.	Andre Lande
Brødkorn	218,3	177,5	535,5	669,0	2 086,7	3 113,6
Foderkorn	5,8	52,6	82,9	411,1	474,7	2 279,1
Fedtstoffer	20,0	55,8	80,4	222,2	383,2	969,6
Oliekager og -mel	4,4	33,5	17,7	135,1	94,4	637,9
Sukker	6,5	67,2	21,4	200,7	66,7	800,5
Kød	1,7	77,3	6,0	308,1	61,5	1 353,3
Mejeriprodukter ..	75,2	11,3	160,0	28,7	532,7	111,2
Æg	12,0	16,1	24,0	33,2	72,0	95,7
Andre Fødevarer .	17,2	47,7	97,3	244,5	423,4	1 089,3
Kunstgødning	3,0	4,4	16,5	22,0	34,8	60,2
Landbrugsmaskiner	—	—	136,3	22,4	545,1	90,8

Betalingerne for disse og en Række andre Varer forudses at ville finde Sted paa forskellig Maade:

- 1) af deltagende Landes egne økonomiske Midler,
- 2) ved Støtte fra andre Lande paa den vestlige Halvkugle,
- 3) ved privat Laangivning,
- 4) ved Laan gennem den internationale Bank,
- 5) af uudnyttede Regerings-Kreditter og
- 6) af Tilskud fra De forenede Staters Finanshovedkasse.

Det samlede Underskud paa Betalingsbalancen for de deltagende Lande blev af Department of State ved Forelæggelsen af Loven for Kongressen anslaaet til mellem 19 400 og 22 100 Mill. Dollars i Genopbygningsperioden fra 1. April 1948 til 30. Juni 1952, og det Beløb heraf, som U. S. A.'s Finanshovedkasse skulde udrede, var mellem 15 100 og 17 800 Mill. Dollars. Præsidenten anmodede Kongressen om Bevilling til Anvendelse af 17 000 Mill. Dollars.

Den amerikanske Lov om Hjælpeprogrammet.

Loven af 1948 om Hjælp til Udlandet (*The Foreign Assistance Act*) var Genstand for en længere Debat i Kongressen, saavel i Repræsentanternes Hus som i Senatet, men forskellige Begivenheder i Europa medførte, at Tilhængerne af Lovforslaget fik et overvældende Flertal i Kongressen, og Loven undertegnedes af Præsident *Truman* den 3. April 1948.

Loven fastsætter de Grænser, indenfor hvilke økonomisk Hjælp kan ydes til forskellige Formaal samt Fremgangsmaaden ved Anvendelsen af Midlerne. Den er i det hele taget meget lidt specificeret paa de vitale Omraader, som vedrører Tilførslerne til de europæiske Lande. Det fremgaar tydeligt, at det har været Formaalet at give den for Marshall-Hjælpen udpegede Administrator, *Paul G. Hoffman*, det største Ansvar. Der er fastsat Rammer for de Overenskomster, som Administratoren skal slutte med de deltagende Lande, men det virkelige Indhold af Overenskomsterne er i Hovedsagen overladt til hans Skøn. Loven indeholder heller intet om politiske og økonomiske Betingelser for Ydelse af Hjælpen.

Blandt de særlige Bestemmelser kan nævnes, at Loven fastsætter Ydelse af 60 Mill. Dollars til det internationale Børnearbejde, økonomisk Hjælp til Kina for 338 Mill. Dollars og et ekstra Beløb paa 100 Mill. Dollars til Militærindkøb. Men Hovedparten af Loven er dog 1. Del, der benævnes *Den økonomiske Co-operations Lov* (*The Economic Co-operation Act*) — E. C. A. — eller bedre kendt som Marshall-Planen. Loven fastsætter, at den økonomiske Ødelæggelse i Europa ikke blot vedrører de enkelte Stater, men truer Freden og De forenede Sta-

ters fredelige Udvikling. Gennemførelsen af en økonomisk Genopbygningsplan for Europa er nødvendig for at sikre varig Fred og Velstand. Lovens tre vigtigste Formaal er *Fremme af Produktionen, Genoprettelse af sunde Valutaforhold og Stimulering af den internationale Handel.*

Administratoren, Mr. *Hoffman*, er bemyndiget til at vurdere Begæring om Hjælp, at fastsætte de nødvendige Regler for Hjælpens Ydelse, herunder Støtte til særlige Projekter vedrørende en forøget Produktion, samt at standse Hjælpen eller tage forebyggende Forholdsregler, hvis han er utilfreds med et af de deltagende Landes økonomiske Gennemførelse af Planen, eller saafremt ændrede Forhold vilde gøre yderligere Hjælp uforenelig med De forenede Staters Udenrigspolitik. Til denne Del af Loven, Marshall-Hjælpen, er Administratoren bemyndiget til at anvende 5 222 Mill. Dollars i Tiden 1. April 1948—31. Marts 1949, der er Lovens foreløbige Gyldighedsperiode, ligesom der foreløbig er fastsat et samlet Hjælpebeløb paa 6 700 Mill. Dollars i Tiden indtil 30. Juni 1949. Administratoren er tillige bemyndiget til at garantere for private amerikanske Laan til godkendte europæiske Virksomheder for indtil 15 Mill. Dollars det første Aar og indtil 300 Mill. Dollars for hele Marshallprogrammets Tidsrum, d. v. s. til 1951—52. Selv om Loven henviser til et 4-Aars Program, giver den kun Bemyndigelse til Anvendelse af Støtten i den første 12 Maaneders Periode, og en ny Autorisation og Bevilling vil være nødvendig hvert Aar. Der er ikke i Loven foretaget Indskrænkninger med Hensyn til, hvorfra Køb kan finde Sted for de US-Dollars, der stilles til Raadighed. Omfanget af Laanene til de enkelte Lande er overladt til Administratorens og den nationale raadgivende Komité's (The National Advisory Council) Afgørelse, af hvilken Komité Administratoren er Medlem. Afgørelsen af, i hvilket Omfang Tilbagebetaling skal finde Sted, vil blive truffet, dels under Hensyn til Arten af den ydede Hjælp, dels med Henblik paa, hvorvidt der er økonomiske Muligheder for Tilbagebetaling, idet det maa overvejes, om det paagældende Land vil være i Stand hertil uden at sætte Planens almindelige Formaal paa Spil.

Foreløbigt Forslag til Fordeling af E.C.A.s Fond.

(Millioner Dollars)

1. April 1948—30. Juni 1949.

Land	Samlede Afskibnin- ger fra den vestlige Halvkugle	Afskibninger finansieret fra andre Kilder end ECA's Fond		Ialt Ko- lonne 1 → 2 og 3	ECA's Forplig- telser 1. April 1948— 30. Juni 1949
		Dollar- Indtægter	Laan og Kreditter		
Østrig	271,6	11,6	20,0	240,0	242,7
Belgien-Luxembourg og belgiske Besiddelser .	987,4	348,8	211,0	427,6	378,2
Danmark	265,3	24,1	62,0	179,2	169,4
Frankrig og franske Be- siddelser	1 944,4	321,9	185,0	1 437,5	1 469,3
Grækenland	235,4	60,7		174,7	137,5
Island	20,9	6,1		14,8	14,1
Irland	195,3	33,1		162,2	150,0
Italien	1 122,8	171,0	112,0	839,8	901,1
Nederlandene og holl. Besiddelser	1 178,2	181,8	175,0	821,4	777,7
Norge	263,3	120,7	79,8	62,8	42,1
Portugal og portugisiske Besiddelser	166,8	166,8			
Sverige	497,4	355,0	63,0	79,4	36,0
Schweiz	445,4	445,4		13,0	12,8
Tyrkiet	86,7	73,7			
U.K.*) og U.K.-Besid- delser	4 273,4	2 067,8	407,0	1 798,6	1 670,6
Bizonen i Tyskland ...	1 442,5	64,2	822,0	556,3	554,6
Franske Zone	144,2	12,8		131,4	126,0
Saar	24,3	3,0		21,3	20,4
Ialt	13 565,3	4 468,5	2 136,8	6 960,0	6 702,5

*) U.K. (United Kingdom) = Storbritannien.

Selv om foreløbige Hjælpeforsendelser allerede er undervejs, vil den første Opgave, der forestaar, være, at det amerikanske Udenrigsministerium efter Forhandlinger med Administratoren optager Føling med hvert enkelt deltagende Land eller med en disse Lande omfattende Organisation. Til dette Formaal er der ved Møderne i Paris om Planen nedsat et særligt økonomisk

Raad for det europæiske Samarbejde. Statutterne herfor er undertegnet i Paris den 16. April 1948. Deltagere er Regeringerne i Belgien, Danmark, Frankrig, Grækenland, Irland, Island, Italien, Luxembourg, Norge, Holland, Portugal, Storbritannien, Schweiz, Sverige, Tyrkiet og Østrig samt Militæradministrationen i den franske Besættelseszone og Bizonen i Tyskland.

I Loven om det amerikanske Hjælpeprogram er de Foranstaltninger, der skal gennemføres, mere præcist anført som:

- 1) Fremme af Produktionen i Landbrug og Industri, herunder Hjælp til Gennemførelse af særlige Projekter for Forøgelse af Produktionen af Kul, Staal, Levnedsmidler og Transportmidler.
- 2) Foranstaltninger til Stabilisering af Valutaen og Valutakurserne og til Gennemførelse af økonomisk Ligevægt paa Nationalbudgetterne.
- 3) Samarbejde mellem de deltagende Lande for at stimulere Samhandelen mellem disse og opnaa Reduktion af Toldtarifferne.
- 4) Den bedst mulige Anvendelse af de enkelte Landes økonomiske Midler, herunder Anvendelsen af Værdier i De Forenede Stater, tilhørende disse Landes Borgere, for Fremme af almindelige økonomiske Formaal.
- 5) Lettelser i Indførslen til De forenede Stater, enten ved Vareudvekslinger, direkte Salg eller paa anden Maade til Lagre eller til andet Formaal paa rimelige Betingelser og i rimelige Kvantiteter af Varer, hvorpaa der er Mangel eller ventes at blive Mangel i U. S. A.
- 6) Oprettelse af specielle Konti i det paagældende Lands Valuta, svarende til de Beløb, som U. S. A. har ydet Landet. Disse Konti skal hovedsagelig anvendes til intern Stabilisering og Stimulering af Produktionen paa en Maade, der er godkendt efter Forhandling mellem det paagældende Land, Administratoren og de af Kongressen nedsatte raadgivende Udvalg.
- 7) Udgivelse af kvartalsvise Oversigter, i hvilke de enkelte Lande skal forsyne Administratoren med nødvendige Oplysninger til hans Vejledning.

- 8) Beskyttelse af den amerikanske Industri paa en saadan Maade, at denne er i Stand til at faa en ligelig Del af de nødvendige Produktionsmidler og dække det nødvendige Behov i U. S. A.

Administratoren er bemyndiget til at anvende Midler til Fremme af Produktionen i de deltagende Lande af saadanne Varer, hvorpaa der er Mangel i U. S. A. Endvidere kan han anmode Udenrigsministeriet i Washington om at søge opnaaet Aftale med bestemte Lande om Indstilling af den paabegyndte Fjernelse af Produktionsmidler og Fabrikker fra Tyskland, saafremt en Opretholdelse af disse vil kunne tjene til Europas Genopbygning.

I Loven bestemmes det, at amerikanske Skibe skal transportere mindst 50 pCt. af Forsyningerne, som kommer fra U. S. A. Hvorvidt dette vil blive krævet strengt overholdt, er tvivlsomt. Landbrugsvarer, der er betegnet som Overskudsvarer i U. S. A., skal ikke afsættes til Udlandet under Marshall-Planen, medmindre de amerikanske Overskudsvarer findes i utilstrækkelige Mængder i Europa til Dækning af Behovet.

Til Hjælp for Administratoren ved Gennemførelsen af Marshall-Hjælpen og Fastlæggelsen af Retningslinierne for Ydelserne er der oprettet to Regeringsudvalg. Det ene er „The Public Advisory Board“, der bestaar af 12 amerikanske Borgere med omfattende Erfaringer, og som ikke maa være Embedsmænd. Det andet „The National Advisory Council“ er en Komité nedsat af begge Kongressens Kamre. Den bestaar af 10 Mand, udpeget af Finansudvalget og Udenrigskomiteén. Disse to Udvalg vil udøve stadig Tilsyn med Lovens Gennemførelse.

Planernes Gennemførelse.

Ved de sidste Forhandlinger i Paris mellem de deltagende europæiske Lande udarbejdedes en Række Spørgeskemaer vedrørende Lagre og Produktion af nødvendige Varer samt Oversigter over nødvendige Tilførsler for Udvidelse af Produktionen i det ønskede Omfang. Disse Oplysninger stilles til Raadighed for Marshall-Planens Administrator, og Tildeling af

de nødvendige Raavarer, Foderstoffer og Levnedsmidler m. m. til de enkelte Lande vil ske paa Grundlag heraf og i det Omfang, disse Varer vil kunne forventes at være til Raadighed inden for hvert Kvartal. Under disse Forhold vil det ikke være muligt at fastsætte hvert enkelt Lands Tilførsler eller de Penge-midler, der vil blive stillet til Raadighed for hvert enkelt Land til Indkøb af nødvendige Varer, men det kan dog paa Grundlag af de foreløbige Oplysninger anføres, at der er regnet med, at Danmark vil kunne opnaa Dollar-Støtte fra E C A (Economic Co-operation Act), der i Tiden 1. April 1948—30. Juni 1949 vil

Danmarks Tildelinger under Marshall-Planen.

Mill. Dollars	Samlede Afskib- ninger fra den vestlige Halvkugle	Afskibninger finansieret fra andre Kilder end ECA's Fond		Ialt Kolonne 1 → 2 og 3	ECA's For- pligtelser 1. April 1948— 30. Juni 1949
		Dollar- Indtægter	Laan og Kreditter		
Danmark, ialt	265,3	24,1	62,0	179,2	169,4
<i>heraf følgende</i>					
<i>Hovedvarer:</i>					
Brødkorn	} 36,8		4,8	32,0	28,3
Foderkorn					
Fedstoffer og Olier	11,3			11,3	12,3
Oliekager og -mel	42,3		19,0	23,3	23,3
Kaffe	7,5		1,9	5,6	2,5
Bomuld	6,9			6,9	6,0
Tobak	8,7			8,7	7,6
Kvælstofgødning .	1,6			1,6	1,6
Landbrugsmaskiner	7,9		4,7	3,2	2,3
Kul	11,0			11,0	12,0
Olieprodukter	21,0			21,0	23,0
Tømmer	3,6			3,6	4,1
Færdigt Staal	10,3			10,3	11,8
Lastbiler	11,2		4,5	6,7	5,5
Kemikalier	1,9			1,9	2,4
Andre Varer	58,3	13,1	23,6	21,6	16,7
Varetilførsler ialt .	240,3	13,1	58,5	168,7	159,4
Netto Dollar Beta-					
linger	9,6	9,6			
Prisregulering	15,4	1,4	3,5	10,5	10,0

andrage ca. 169 Mill. Dollars. Dette Tal maa dog tages med al Forbehold, idet Forholdene vedrørende Produktion og Forbrug stadig ændres, men det kan anføres, at dette Beløb ved sin første Udformning er beregnet paa Grundlag af de i det følgende nævnte Tilførsler til de anførte Værdier.

Disse Tal er de amerikanske foreløbige Forslag, der vil blive Genstand for kvartalsvise Ændringer, men som i Hovedsagen vil danne Grundlag for Bevillingerne.

I Marshall-Programmets første Kvartal, April—Juni 1948, er der foreløbig givet Danmark Tilsagn om Finansiering af Varekøb til et Beløb af ca. 20 Mill. Dollars. En Fordeling af dette Beløb paa de enkelte Varegrupper kan ikke opgives, idet det foreløbig vil blive anvendt til Finansiering af Indkøbskontrakter for ikke leverede vigtige Varer, for hvilke Nationalbanken ikke har tilstrækkelig haard Valuta til Raadighed, herunder særlig Foderstoffer, Oliefrø og Planteolier, Kul, Kaffe, Tobak, Bomuld og mineralske Olier. Finansiering af nye Kontrakter vil ske, efterhaanden som disse godkendes af Myndighederne i Washington, og det maa forudses, at man herfra vil være opmærksom paa, at de forøgede Indkøb ikke foraarsager Prisstigning og Inflation.

Endelige Planer for Forsyningerne til Danmark i Juli Kvartal 1948 er under Udarbejdelse sammen med de øvrige deltagende Landes Planer. Deres Udformning og Gennemførelse vil være afhængig af de Varemængder, som er til Raadighed; men Grundlaget er en Import af tilsvarende og andre Varer til en Værdi af ca. 42 Mill. Dollars. De endelige eksakte Indkøb af Raavarer og Produktionsmidler til Landbruget vil blive meddelt i „Landbrugsraadets Meddelelser,“ saa snart dette er muligt.